

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra KAMMERATER

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127433376272/facsimile.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

HENRIK. Kan Du kende Lejligheden igen? Jeg tror saamæn ingen Forandringer der er gjort.

ELLEN *sagende*. Mit Billede paa Skrivebordet er borte.

HENRIK. Det var jo nødvendigt — for en Forms Skyld. Men jeg gemmer det i Skuffen.

ELLEN *tager et Album fra Bordet*. Er det tilladt?

HENRIK *stiller sig bagved hende og smiler*. Værsgo.

ELLEN *nikker op*. Men Henrik dog! *Jeg* paa første Side.

HENRIK. Aa Du, jeg har, særligt talt, rent glemt —

ELLEN *strængt*. Men véd Du, at det er højst upassende?

HENRIK *ler*. Aa vist ikke. Men kom nu og sæt Dig.

Han byder hende en magelig Stol ved Bordet; sætter sig selv paa den anden Side.

Jeg maa nok skænke Dig et lille Glas Madeira?
Hun nikker; han skænker til hende og sig; giver hende en lille Tallerken og byder Glasskaalen frem. Og en kandiseret Frugt, hvis Du tør for Tænderne?

ELLEN *tager en Frugt; ler*. Aa Tak, de fejler fremdeles ikke noget.

Pavse; de nipper til Vinen.

HENRIK *byggelt*. Naa, lille Ellen — nu sidder Du da her igen. Det er saamæn længe siden! Kan Du huske sidst, hvor vi var i daarligt Humør?

ELLEN *spisende Frugt*. Ja, men *det* havde vi ogsaa Grund til; for den Gang var vi forlovede. Ja, ser Du, Henrik, *det* vil jeg lige saa gjerne sige Dig straks: Du skal ikke være bange for min Visit, at den skulde gaa ud paa . . . ja, Du forstaar mig